

Ang Nakatagong Kasaysayan ng Talatang Apatnapu - Bilang Labing-apat

Ang Ikalawang Kapighatian — Unang Bahagi

Jeff Pippenger
2026-06-05

Sa naunang artikulo ay inihanay natin ang mga katangiang makahula ng ikalimang trumpeta, na siyang unang kaabahan, sa malapit nang dumating na batas ng Linggo. Ang pagtingin sa ikalimang trumpeta bilang una sa huling tatlong trumpeta mula sa pananaw na ang una ay naglalarawan sa huli, ay iniaayon ang makahulang tungkulin ng Islam ng unang kaabahan sa lindol ng Apocalipsis 11. Nakatanggap ako ng isang email mula sa isang kaibigan kinabukasan matapos nating talakayin ang artikulong ito sa pulong ng Sabbath, at ang kaibigan ko ay nagsisikap ding ihanay ang ikaanim na trumpeta, na siyang ikalawang kaabahan, sa malapit nang dumating na batas ng Linggo. Ito ay isang wastong paglapit sapagkat ang huling tatlong trumpeta ay tatlong kaabahan.

At aking minasdan, at narinig ko ang isang anghel na lumilipad sa gitna ng langit, na nagsasabi sa malakas na tinig, Sa aba, sa aba, sa aba ng mga nananahan sa lupa dahil sa iba pang mga tinig ng trumpeta ng tatlong anghel, na hindi pa tumutunog! Apocalipsis 8:13.

Ang huling tatlong trumpeta ay isang natatanging sagisag sa loob ng pitong trumpeta, kung paanong ang huling tatlong iglesia ay natatangi mula sa unang apat at ang huling tatlong tatak ay natatangi mula sa pitong tatak. Ang makahulang katotohanang ito ay madalas nang natalakay sa paglipas ng mga taon. Kalakip ng pagsasaalang-alang sa liwanag na nalilikha sa pagsusuri sa una at ikatlong kapighatian bilang sagisag ng alpha at omega, dapat din nating isaalang-alang ang tatlong kapighatian bilang isang tatluhanang paglalapat ng hula.

Ang isang tatluhanang paglalapat ng hula ay nagpapakilala na ang lahat ng makahulang katangian ng una at ikalawang kaabahan ay iiral sa ikatlong kaabahan. Ang unang kaabahan ay ang Islam ng Arabia at ang ikalawang kaabahan ay ang Islam ng Turkey. Ang unang kaabahan ay upang “pahirapan” at ang ikalawang kaabahan ay upang “patayin” ang ikatlong bahagi ng mga tao.

Pagpapahirap ng Unang Kapighatian

At sa kanila’y ipinagkaloob na huwag silang patayin, kundi pahirapan sa loob ng limang buwan: at ang kanilang pagpapahirap ay gaya ng pagpapahirap ng alakdan, kapag ito’y tumutuklaw sa tao. ... At sila’y may mga buntot na katulad ng sa mga alakdan, at may mga tibo sa kanilang mga buntot: at ang kanilang kapangyarihan ay manakit sa mga tao sa loob ng limang buwan. Apocalipsis 9:5, 10.

Kamatayan ng Ikalawang Aba

At ang apat na anghel ay kinalagan, na inihanda para sa isang oras, at isang araw, at isang buwan, at isang taon, upang patayin ang ikatlong bahagi ng mga tao. ... Sa pamamagitan ng

tatlong ito ay napatay ang ikatlong bahagi ng mga tao, sa pamamagitan ng apoy, at ng usok, at ng asupre, na lumalabas sa kanilang mga bibig. Apocalipsis 9:15, 18.

Ang dalawang-katlo ng mga tao na hindi napatay ay hindi nagsisi.

At ang iba sa mga tao na hindi napatay ng mga salot na ito ay hindi pa rin nagsisi sa mga gawa ng kanilang mga kamay, upang huwag silang sumamba sa mga demonyo, at sa mga diyus-diyosang ginto, at pilak, at tanso, at bato, at kahoy, na hindi naman nakakakita, ni nakaririnig, ni nakalalakad: ni hindi rin sila nagsisi sa kanilang mga pagpatay, ni sa kanilang mga pangkukulam, ni sa kanilang pakikiapid, ni sa kanilang mga pagnanakaw. Apocalipsis 9:20, 21.

Ang pitong trumpeta ay sumasagisag sa pitong huling salot, at sa talatang dalawampu ang mga trumpeta ay tinatawag na mga salot. Ang Estados Unidos ay isang katlo ng tatluhang pagkakaisa ng dragon, ng hayop, at ng huwad na propeta, at ito ay pinapatay bilang ikaanim na kaharian sa kautusan ng Linggo. Ang kamatayan nito ay naganap dahil sa huwad na pagsamba, na sinasagisagan ng “mga gawa ng kanilang mga kamay,” ng “pagsamba” sa “mga diyablo at mga diyus-diyosang yari sa ginto, at pilak, at tanso, at bato, at kahoy,” ng “mga pagpatay,” “mga pangkukulam,” “pakikiapid” at “pagnanakaw.”

Ang huwad na pagsamba, na isinasagisag ng pagsamba sa Linggo, ang “sanhi” na dapat pagsisihan; ngunit hindi sila nagsisi, kaya ang “bunga” ay ang pagpapahirap at kamatayang dulot ng mga balang ng Islam. Bagaman ang ikatlong bahagi ng mga tao, ang Estados Unidos, ay pinatay sa batas ng Linggo, ang natitirang dalawang ikatlong bahagi ay hindi nagsisi.

Mga Kahabag-habag at mga Anghel

Ang una at ikalawang aba ay tumutugma sa una at ikalawang anghel ng kasaysayang Millerita, at ang kasaysayang iyon ay inuulit hanggang sa pinakatingkad na titik sa kasaysayan ng isang daan at apatnapu't apat na libo. Ang kasaysayan ng isang daan at apatnapu't apat na libo ay ang kasaysayan ng ikatlong anghel at tumutugma sa ikatlong aba. Kung paanong ang mga panandang-daan ng kasaysayang Millerita ay inuulit sa kasaysayan ng isang daan at apatnapu't apat na libo, gayundin naman, ang mga panandang-daan ng una at ikalawang aba ay mauulit sa kasaysayan ng ikatlong anghel.

“Ang una at ikalawang mga mensahe ay ibinigay noong 1843 at 1844, at tayo ngayon ay nasa ilalim ng pagpapahayag ng ikatlo; datapuwa't ang tatlong mensaheng ito ay dapat pa ring ipahayag. Kasindiin ng pangangailangan ngayon gaya ng dati na ang mga ito ay ulitin sa mga naghahanap ng katotohanan. Sa pamamagitan ng panulat at tinig ay dapat nating iparinig ang pagpapahayag, na ipinakikita ang kanilang pagkakasunud-sunod, at ang pagkakapit ng mga hula na nagdadala sa atin sa mensahe ng ikatlong anghel. Hindi maaaring magkaroon ng ikatlo kung wala ang una at ikalawa. Ang mga mensaheng ito ay dapat nating ibigay sa sanlibutan sa pamamagitan ng mga lathalain, sa mga pangangaral, na ipinakikita sa daloy ng kasaysayang makahula ang mga bagay na naganap na at ang mga bagay na magaganap pa.” Selected Messages, aklat 2, 104.

Ang ating gawain bilang mga mag-aaral ng hula ay pagsamahin ang mga mensahe ng una at ikalawang anghel sa mensahe ng ikatlong anghel. Kung wala ang unang dalawang mensahe ay hindi maaaring magkaroon ng ikatlong mensahe, sapagkat “hindi maaaring magkaroon ng ikatlo kung wala ang una at ikalawa.” Totoo ito sa usapin ng “pagkakasunod-sunod,” sapagkat kung walang una at ikalawa, kung gayon ang ikatlo ay sa katunayan ang una. Totoo rin ito sa usapin ng “nilalaman,” sapagkat ang mga propetikong katangian ng una at ikalawa ang nagpapakilala sa mga katangian ng ikatlo. Sa matematika ay walang ikatlo kung walang una at ikalawa, at sa hula ay walang mga panandang-daan sa ikatlong anghel kung ang mga panandang-daan ng una at ikalawa ay iiwanan.

“Ibinigay ng Diyos sa mga mensahe ng Apocalipsis 14 ang kanilang dako sa hanay ng hula, at ang kanilang gawain ay hindi magwawakas hanggang sa pagsasara ng kasaysayan ng daigdig na ito. Ang una at ikalawang mensahe ng anghel ay katotohanan pa rin para sa panahong ito, at dapat tumakbong kasabay nito na sumusunod. Ipinahahayag ng ikatlong anghel ang kaniyang babala sa malakas na tinig. ‘Pagkatapos ng mga bagay na ito,’ sabi ni Juan, ‘ay nakita ko ang isa pang anghel na nananaog mula sa langit, na may dakilang kapangyarihan; at ang lupa ay naliwanagan ng kaniyang kaluwalhatian.’ Sa kaliwanagang ito, ang liwanag ng lahat ng tatlong mensahe ay pinagsama.” *The 1888 Materials*, 803, 804.

Ang ating gawain ay ipakita “sa hanay ng kasaysayang panghula ang mga bagay na nangyari na” sa kilusan ng mga Millerita, “at ang mga bagay na mangyayari” sa kilusan ng isang daan at apatnapu’t apat na libo.

“Ang Panginoon ay malapit nang parusahan ang sanlibutan dahil sa kaniyang kasamaan. Malapit na Niyang parusahan ang mga relihiyosong kapisanan dahil sa kanilang pagtanggì sa liwanag at katotohanang ibinigay sa kanila. Ang dakilang mensahe, na pinagsasama ang mga mensahe ng una, ikalawa, at ikatlong anghel, ay dapat ipahayag sa sanlibutan. Ito ang dapat maging pinakapasan ng ating gawain.” *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, volume 7, 950.

Ang pagsasanib ng mensahe ng una at ikalawang anghel ang siyang nagbibigay-liwanag sa lupa kapag ang anghel ng Apocalipsis labingwalo ay bumababa. Kanyang sinabi, “‘Pagkatapos ng mga bagay na ito,’ sabi ni Juan, ‘ay nakita ko ang isa pang anghel na bumababang mula sa langit, na may dakilang kapangyarihan; at ang lupa ay naliwanagan ng kaniyang kaluwalhatian.’ Sa kaliwanagang ito, ang liwanag ng lahat ng tatlong mensahe ay pinagsama.” Ang “kaliwanagan” na kaugnay ng “lupa” na “naliwanagan” ay nagaganap kapag “ang liwanag ng lahat ng tatlong mensahe ay pinagsama.” Ang gawain ng pagsasanib, taludtod sa taludtod, ng tatlong mensahe sa pamamagitan ng pagdadala ng kasaysayang Millerita sa dalawang pagkakatulad sa kasaysayan ng isang daan at apatnapu’t apat na libo ay kinakailangan ding maisakatuparan sa tatlong kaabahan.

Ang pagkabuwal ng Babilonia, gaya ng ipinahayag ng ikalawang anghel, ay hindi maaaring ihiwalay sa mensahe ng unang anghel. Tinukoy ng mensahe ng unang anghel ang Ikalawang Pagparito ni Cristo noong 1843, at nang mabigo ang mensahe, ang naging bunga ng mensahe ay ang pagkabuwal ng mga simbahang Protestante. Ang bunga ang siyang ikalawang anghel; ang sanhi ay ang kabiguan ng unang anghel. Kung walang unang anghel, wala sanang pagkabuwal ng

Babilonia na ipinahayag ng ikalawang anghel. Ang sangkap na nagbuklod sa sanhi at bunga ay ang “panahon.” Ang “panahon” (1843) ay hindi naganap, at ang kabiguang iyon ang nagluwal ng “bunga.” Ang “sanhi” ay ang kamalian ng pagtukoy na ang tatlong hula na maling ipinagpalagay ni Miller ay magwawakas sa paligid ng 1843. Ang tatlong hulang iyon na 1335, 2300, at ang 2520 taon ay pinaniwalaan ni Miller na magtatapos sa pagdating ni Cristo sa mga alapaap noong 1843. Nang mabigo ang mga hula tungkol sa panahon na maling naunawaan ni Miller, iyon ang nagbigay ng dahilan sa mga Protestante upang tanggihan ang mensahe ng unang anghel, at dumating ang ikalawang anghel. Ang unang anghel ang “sanhi” at ang ikalawa ang “bunga.”

Ang mga mensahe ng una at ikalawang anghel ay hindi maaaring paghiwalayin, sapagkat ang mga ito ay makahulang pinag-uugnay ng panahong makahula. Ang una at ikalawang kapighatian ay gayundin namang makahulang pinag-uugnay ng “panahon.” Ang hula ng panahon ng unang kapighatian, na tumutukoy sa isang daan at limampung taon ng pagpapahirap, ay nagtatapos nang eksakto sa lugar na pinagsisimulan ng hula ng panahon na tatlong daan at siyamnapu’t isang taon at labinlimang araw ng ikalawang kapighatian na pumapatay. Inuugnay ng hula ng panahon ang una at ikalawang kapighatian at gayundin ang mga mensahe ng una at ikalawang anghel.

Ang katuparan ng mga propesiya ng panahon ng una at ikalawang kaabahan ang nagbigay-kapangyarihan sa mensahe ng unang anghel at nagpababa sa anghel ng Apocalipsis sampu upang tanglawan ang sanlibutan ng kaniyang kaluwalhatian. Tungkol sa unang anghel, itinala ni Sister White na siya ay “sinabihang ang kaniyang misyon ay tanglawan ang lupa ng kaniyang kaluwalhatian at balaan ang tao tungkol sa dumarating na poot ng Diyos.” Iyan ang mismong magkaparehong misyon ng ikatlong anghel ng Apocalipsis labing-walo.

“Ang anghel na nakikiisa sa pagpapahayag ng mensahe ng ikatlong anghel ay magliliwanag sa buong lupa sa pamamagitan ng kaniyang kaluwalhatian. Dito ay inihuhula ang isang gawaing sumasaklaw sa buong daigdig at may di-karaniwang kapangyarihan. Ang kilusang Advent ng 1840–44 ay isang maluwalhating pagpapakita ng kapangyarihan ng Diyos; ang mensahe ng unang anghel ay dinala sa bawat himpilang pangmisyon sa sanlibutan, at sa ilang mga bansa ay nagkaroon ng pinakadakilang siglang panrelihiyon na nasaksihan sa alinmang lupain mula pa noong Repormasyon ng ikalabing-anim na siglo; ngunit ang mga ito ay hihigitan ng makapangyarihang kilusan sa ilalim ng huling babala ng ikatlong anghel.

“Ang gawaing ito ay magiging katulad niyaong sa Araw ng Pentecostes. Kung paanong ibinigay ang ‘dating ulan,’ sa pagbubuhos ng Espiritu Santo sa pasimula ng ebanghelyo, upang pasibulin ang mahalagang binhi, gayundin ang ‘huling ulan’ ay ibibigay sa katapusan nito upang mapahinog ang aanihin. ‘Kung magkagayo’y makikilala natin, kung magsisipagpatuloy tayo na makilala ang Panginoon: ang Kanyang paglabas ay tiyak na gaya ng umaga; at Siya’y darating sa atin na parang ulan, gaya ng huling ulan at dating ulan sa lupa.’ Oseas 6:3. ‘Mangagalak nga kayo, kayong mga anak ng Sion, at magsaya sa Panginoon ninyong Diyos: sapagka’t ibinigay Niya sa inyo ang dating ulan nang may katamtaman, at Kanyang pabababain para sa inyo ang ulan, ang dating ulan, at ang huling ulan.’ Joel 2:23. ‘At mangyayari sa mga huling araw, sabi ng Diyos, na ibubuhos Ko ang Aking Espiritu sa lahat ng laman.’ ‘At mangyayari, na ang sinumang tumawag sa pangalan ng Panginoon ay maliligtas.’ Mga Gawa 2:17, 21.”

“Ang dakilang gawain ng ebanghelyo ay hindi magwawakas na may higit na kaunting kapahayagan ng kapangyarihan ng Diyos kaysa yaong nagpakilala sa pagbubukas nito. Ang mga propesiyang natupad sa pagbubuhos ng unang ulan sa pagbubukas ng ebanghelyo ay muling matutupad sa huling ulan sa pagwawakas nito. Narito ang ‘mga panahon ng kaginhawahan’ na pinananabikan ng apostol na si Pedro nang kaniyang sabihin: ‘Kaya nga magsisi kayo, at mangagbalik-loob, upang mapawi ang inyong mga kasalanan, kapag dumating na ang mga panahon ng kaginhawahan mula sa harapan ng Panginoon; at kaniyang susuguin si Jesus.’ Gawa 3:19, 20.” The Great Controversy, 611.

Ang katuparan ng mga propesiya ng panahon ng una at ikalawang kaabahan ang nagbaba sa anghel upang tanglawan ang lupa ng kaniyang kaluwalhatian noong 1840, sa gayon ay pinagkalooban ng kapangyarihan ang mensahe ng unang anghel; at ang katuparan ng ikatlong kaabahan ang nagbaba sa anghel upang tanglawan ang lupa ng kaniyang kaluwalhatian noong 9/11, sa gayon ay pinagkalooban ng kapangyarihan ang mensahe ng ikatlong anghel. Ang pagtanglaw sa lupa ay naisasakatuparan sa pamamagitan ng pagsasanib ng dalawang kilusan sa isang magkatulad na paglalapat—salit-salitang taludtod sa taludtod. Ang mensahe ng tatlong kaabahan ang nagbibigay ng kapangyarihan sa mensahe ng tatlong anghel. Ang mga ito ay hinabing magkasama bilang dalawang hanay; ang isa ay panloob at ang isa naman ay panlabas. Ang tatlong anghel ay kumakatawan sa gawain ng bayan ng Diyos, at ang kanilang gawain ay binibigyang-kapangyarihan ng katuparan ng tatlong kaabahan. Ang panlabas ay ang Islam at ang kaniyang propetikong gawain, at ang panloob ay si Cristo sa Kaniyang bayan—ang pag-asa ng kaluwalhatian. Dahil dito, ang Juda ay itinatali sa asno sa propesiya ni Jacob hinggil sa sagisag ng kaniyang labindalawang anak sa mga huling araw.

At tinawag ni Jacob ang kaniyang mga anak, at sinabi, Magkatipon kayo, upang aking maipahayag sa inyo ang mangyayari sa inyo sa mga huling araw. Magkatipon kayo, at dinggin, ninyong mga anak ni Jacob; at makinig kayo kay Israel na inyong ama. ... Juda, ikaw ay siyang pupurihin ng iyong mga kapatid: ang iyong kamay ay sasa liig ng iyong mga kaaway; ang mga anak ng iyong ama ay magsisiyukod sa harap mo. Si Juda ay isang anak ng leon: mula sa huli, anak ko, ay umakyat ka: siya’y yumukod, siya’y humimlay na parang leon, at parang matandang leon; sino ang gigising sa kaniya? Ang setro ay hindi aalis sa Juda, ni ang tagapagbigay-kautusan mula sa pagitan ng kaniyang mga paa, hanggang sa dumating ang Shiloh; at sa kaniya magiging ang pagtalima ng mga bayan. Itinatali niya ang kaniyang batang asno sa puno ng ubas, at ang anak ng kaniyang asna sa piling puno ng ubas; nilabhan niya ang kaniyang mga kasuutan sa alak, at ang kaniyang mga damit sa dugo ng ubas: Ang kaniyang mga mata ay magiging mapula sa alak, at ang kaniyang mga ngipin ay maputi sa gatas. Genesis 49:1, 2, 8–12.

Si Cristo ang Leon ng lipi ni Juda, na naglaba ng Kaniyang mga kasuutan sa dugo, at siyang “piniling puno ng ubas,” na sa makahulung paraan ay itinali sa “bisiro ng asno.” Ang panlabas na mensahe ng tatlong kahabag-habag ay nakabigkis sa panloob na mensahe ng tatlong anghel. Ang una at ikalawang anghel ay tumatakpong kasabay ng ikatlong anghel, at ang una at ikalawang kahabag-habag ay dapat tumakpong kasabay ng ikatlong kahabag-habag.

Ang Susi

Ang labanan sa Nineveh ang “susi” na nagdadala ng kadiliman ng Islam sa ibabaw ng sanlibutan kapag ang nakamamatay na sugat ng Romano Katolisismo ay gumaling sa malapit nang dumating na batas ng Linggo, na siyang lindol ng Apocalipsis onse kung saan ang ikatlong kapighatian ay dumarating nang biglaan. Ito ay dumarating sa “oras” ng lindol.

At nang oras ding yaon ay nagkaroon ng isang malaking lindol, at ang ikasampung bahagi ng lungsod ay bumagsak, at sa lindol ay napatay sa mga tao ang pitong libo: at ang nangalabi ay nangatakot, at niluwalhati ang Diyos ng langit. Ang ikalawang kapighatian ay lumipas na; at, narito, ang ikatlong kapighatian ay dumarating na madali. Apocalipsis 11:13, 14.

Ang kautusan sa araw ng Linggo ang nagpapasimula ng panahon ng pagsubok ng larawan ng hayop para sa sanlibutan, at ang labanan sa Nineve ang susi na tumutukoy sa pananaig laban sa ikaanim na kaharian samantalang ang patutot ng Tiro ay inaalaala habang siya’y nagsisimulang umawit ng kaniyang mga awit bilang katuparan ng Isaias dalawampu’t tatlo. Ang pagsubok ng larawan ng hayop ang pagsubok na siyang pinagbabatayan ng pagpapasya sa walang-hanggang tadhana ng isang tao, at ito ay napagpapasiyahan bago magsara ang panahon ng biyaya. Nagsasara ang panahon ng biyaya para sa sanlibutan kapag tumindig si Michael. Ang panahon ng pagsubok ng larawan ng hayop para sa sanlibutan sa Apocalipsis kabanata labintatlo, talata labindalawa at sumusunod, ay tinutularan sa panahon ng pagsubok ng larawan ng hayop para sa Estados Unidos.

“Kapag ang Amerika, ang lupain ng kalayaang panrelihiyon, ay makiisa sa Kapapahan sa pamimilit sa budhi at pag-uudyok sa mga tao na parangalan ang huwad na Sabbath, ang mga mamamayan ng bawat bansa sa buong daigdig ay aakaying sumunod sa kaniyang halimbawa.” Testimonies, volume 6, 18.

Ang panahon ng pagsubok ng larawan ng halimaw sa Estados Unidos ang naghihiwalay at nagtatatak sa isang daan at apatnapu’t apat na libo ng Apocalipsis pito, at ang panahon ng pagsubok ng larawan ng halimaw para sa sanlibutan ang nagtatatak sa malaking karamihan ng Apocalipsis pito.

“Susunod ang mga bansang dayuhan sa halimbawa ng Estados Unidos. Bagaman siya ang nangunguna, gayunman ang gayunding krisis ay darating sa ating bayan sa lahat ng dako ng sanlibutan.” Testimonies, volume 6, 395.

Ang susi na kinakatawan ng labanan sa Nineveh ay nagmamarka ng pasimula ng panahon ng pagsubok tungkol sa larawan para sa sanlibutan, samantalang minamarkahan din nito ang katapusan ng panahon ng pagsubok tungkol sa larawan para sa Estados Unidos. Ang isang susi na kinakatawan ng labanan sa Nineveh ay nagbubukas ng balong walang hangganan na nagdadala ng baha ng Islam, na kinakatawan bilang mga balang sa sanlibutan. Ang susi na iyon sa wakas ng sigaw sa hatinggabi ay itinatanghal ng isang susi na nagbubukas ng gayon ding balon sa Estados Unidos sa pasimula ng sigaw sa hatinggabi.

Ang susi sa Estados Unidos ay kinakatawan sa Levitico beinte-tres bilang kapistahan ng mga trumpeta, kapag ang asno ay kinalagan sa pasimula ng pagpapahayag ng sigaw sa hatinggabi. Ang

susi na iyon ay iniikot kapag dumarating ang mga bolang-apoy ng Nashville. Ang kapistahan ng mga trumpeta, at ang pagsalakay laban sa Nashville kapag ang Islam ay kinalagan, ay tumitipo sa labanan sa Nineveh sa batas ng Linggo.

Ang kautusan ng Linggo ang siyang wakas ng pagpapahayag ng sigaw sa “hatinggabi,” sapagkat ang sigaw ay noon nagiging “malakas” na sigaw, at ang pasimula ng panahong iyon ay kinakailangang, ayon sa pangangailangang panghula, maglarawan ng wakas. Sa unang kapighatian, ang Islam ay dapat magpahirap sa mga hukbo ng Roma, na sumasagisag sa Estados Unidos, sa loob ng isang daan at limampung taon. Ang susi (ang labanan sa Nineveh) ang nagmamarka ng pasimula ng pagpapahayag ng sigaw sa hatinggabi, gaya rin ng kapistahan ng mga trumpeta. Sa Levitico beinte-tres ay may labinlimang araw sa pagitan ng kapistahan ng mga trumpeta at Pentecostes, na siya ring kapistahan ng mga Tabernakulo. Ang labinlimang araw na yaon sa panahon ng pagsubok ng larawan ng hayop sa Estados Unidos ay tumutugma sa isang daan at limampung taon ng pagpapahirap sa unang kapighatian. Ang labinlima ay ikapu ng isang daan at limampu.

Nagtatapos ang labinlimang araw na iyon (isang daan at limampung taon) kapag nagsimula ang tatlong daan at siyamnapu’t isang taon at labinlimang araw. Mula noong Oktubre 22, 1844, hindi na naaangkop ang panahong propetiko, kaya ang isang daan at limampung taon ng pagpapahirap ay sagisag ng labinlimang araw ng Levitico beinte-tres na nagsisimula sa kapistahan ng mga trumpeta, na sinusundan pagkaraan ng limang araw ng pag-akyat ng watawat, na sinusundan pagkaraan ng limang araw ng paghuhukom sa Araw ng Pagtubos, na sinusundan ng limang araw hanggang sa pagbubuhos ng Pentecostes.

Doon nagsisimula ang “isang oras, at isang araw, at isang buwan, at isang taon, upang patayin ang ikatlong bahagi ng mga tao.” Ang “oras” ay ang oras ng malaking lindol, na siyang batas ng Linggo. Ang “araw” ay ang araw ng kagantihan ng Panginoon habang ang Laodiceang iglesya ng Seventh-day Adventist ay isinusuka mula sa bibig ng Panginoon.

Sapagkat sila’y isang bansang salat sa payo, ni may unawa man sa kanila. O kung sila sana’y naging marunong, kung naunawaan sana nila ito, kung pinagnilayan sana nila ang kanilang huling wakas! Paanong ang isa ay makahahabol sa isang libo, at ang dalawa’y makapagpapatakas sa sampung libo, maliban nang ipinagbili sila ng kanilang Bato, at ikinulong sila ng Panginoon? Sapagkat ang kanilang bato ay hindi gaya ng ating Bato, na maging ang ating mga kaaway ay siyang mga hukom. Sapagkat ang kanilang puno ng ubas ay mula sa puno ng ubas ng Sodoma, at sa mga bukirin ng Gomorra: ang kanilang mga ubas ay mga ubas ng kapaitan, ang kanilang mga kumpol ay mapapait: Ang kanilang alak ay lason ng mga dragon, at malupit na kamandag ng mga ulupong. Hindi ba ito’y naitatagong kasama ko, at natatakang mabuti sa aking mga kayamanan? Sa akin nauukol ang paghihiganti, at ang kagantihan; ang kanilang paa ay madudulas sa takdang panahon: sapagkat ang araw ng kanilang kasakunaan ay malapit na, at ang mga bagay na darating sa kanila ay nagmamadali. Sapagkat hahatol ang Panginoon sa kaniyang bayan, at manghihinayang dahil sa kaniyang mga lingkod, kapag nakita niyang ang kanilang kapangyarihan ay nawala na, at wala nang nakapiit, o naiwan man. At kaniyang sasabihin, Saan naroon ang kanilang mga diyos, ang kanilang bato

na kanilang pinagtitiwalaan? Deuteronomio 32:28–37.

Ang “oras” ng lindol ay ang “araw ng kanilang kasakunaan.” Ito ang paghatol sa mga nasa Adventismo na walang pagkaunawa sa kaalamang pinarami sa mga huling araw. Pinili nila ang isang huwad na bato na pagtatayuan ng kanilang bahay, at sa katotohanan, ang kanilang bato ay buhangin.

“Dumating na ang babala: Walang anumang dapat pahintulutang makapasok na yayanig sa saligan ng pananampalataya na aming pinagtatayuan mula pa nang dumating ang mensahe noong 1842, 1843, at 1844. Ako ay kabilang sa mensaheng ito, at magmula noon ay tumatayo ako sa harap ng sanlibutan, tapat sa liwanag na ibinigay sa atin ng Diyos. Hindi namin binabalak na alisin ang aming mga paa sa platapormang pinaglagyan sa mga ito habang araw-araw naming hinahanap ang Panginoon sa taimtim na panalangin, na humahanap ng liwanag. Inaakala ba ninyong maitatakwil ko ang liwanag na ibinigay sa akin ng Diyos? Ito ay magiging gaya ng Bato ng mga Panahon. Ito ang naging gabay ko mula pa nang ito ay ipagkaloob.” *Review and Herald*, Abril 14, 1903.

Ang “buwan” ay kumakatawan sa unang buwan.

Kaya nga, mangagalak kayo, kayong mga anak ng Sion, at magsaya sa Panginoon ninyong Dios: sapagka’t ibinigay niya sa inyo ang unang ulan nang naaayon sa sukat, at kaniyang pabababain para sa inyo ang ulan, ang unang ulan, at ang huling ulan sa unang buwan. At ang mga giikan ay mapupuno ng trigo, at ang mga pigaan ay aapaw sa alak at langis. At isasauli ko sa inyo ang mga taong kinain ng balang, ng uod, at ng higad, at ng tipaklong, na aking malaking hukbo na aking isinugo sa gitna ninyo. At kayo’y kakain nang sagana, at masisiyahan, at pupurihin ninyo ang pangalan ng Panginoon ninyong Dios, na gumawa ng kagilagilalas sa inyo: at ang aking bayan ay hindi mapapahiya kailanman. At inyong malalaman na ako’y nasa gitna ng Israel, at na ako ang Panginoon ninyong Dios, at wala nang iba: at ang aking bayan ay hindi mapapahiya kailanman. Joel 2:23–27.

Ang “oras” ng batas ukol sa Linggo, ang Islam ng ikatlong sa aba ay di-inaasahang sumasalakay, at ang Adbentismong Laodiceano ay napapahiya sapagkat sila’y nagtiwala sa bato ng ahas. Sa panahong iyon, sa unang buwan, ang huling ulan ay ibinubuhos sa isang nilinis na bayan. Sa puntong iyon ang Estados Unidos ay pinapatay, pagkatapos ng pagpapahirap mula sa Nashville at pasulong. Nagsisimula ang pagpapahirap na siyang pagwasak sa mga lunsod, at sa oras ng batas ukol sa Linggo ang Estados Unidos ay nagwawakas (pinapatay) bilang ikaanim na kaharian ng hula ng Biblia, na nagpapasimula ng panahon ng pagsubok ng larawan ng halimaw para sa sanlibutan na nagtatapos kapag ang ikawalong kaharian ay dumating sa wakas nito, na walang tutulong (pinapatay).

Ang Eufrates

Ang Ilog Euphrates ay sagisag na iniuugnay sa Islam, at ang Euphrates ay nangangahulugang, “mabunga, o bumukal.” Sa ikalawang kasawian, ang apat na hangin na nakatali sa Euphrates ay pinawalan.

At humihipang ikaanim na anghel, at narinig ko ang isang tinig mula sa apat na sungay ng dambanang ginto na nasa harapan ng Diyos, na nagsasabi sa ikaanim na anghel na may pakakak, Kalagan mo ang apat na anghel na nakagapos sa dakilang ilog Eufrates. At ang apat na anghel ay kinalagan, na inihanda para sa isang oras, at isang araw, at isang buwan, at isang taon, upang pumatay sa ikatlong bahagi ng mga tao. Apocalipsis 9:13–15.

Ang Eufrates ay kumakatawan sa silangang hangganan ng Lupang Pangako, at ang Islam ang “mga anak ng silangan” sa hula. Ang kanilang katangiang makahula ay na sila ay pinipigil at pinalalaya, na nagsisimula sa pagpigil kay Hagar ni Sara.

At sinabi ng Diyos, Tunay na manganganak sa iyo ng isang anak si Sara na iyong asawa; at tatawagin mo ang kaniyang pangalan na Isaac: at itatatag ko ang aking tipan sa kaniya bilang walang hanggang tipan, at sa kaniyang binhi pagkamatay niya. At tungkol kay Ismael, dininig kita: Narito, pinagpala ko siya, at siya’y aking palalaguin, at aking pararamihin nang lubha; labindalawang prinsipe ang kaniyang magiging anak, at siya’y gagawin kong isang malaking bansa. Genesis 17:19, 20.

Si Ismael ay ginawang mabunga, at ang Euphrates ay nangangahulugang mabunga. Sa pagtatapos ng propesiya ng isang daan at limampung taon ng pagpapahirap ng unang kasawian, nagsimula ang propesiya ng isang oras, isang araw, isang buwan at isang taon nang ang Islam ay pakawalan upang pumatay sa ikatlong bahagi ng mga tao. Sa batas ng Linggo, ang ikaanim na kaharian ng propesiya ng Biblia ay pinapatay, at ito ay ikatlong bahagi ng makabagong Roma. Ang Islam ay napigil noong Agosto 11, 1840, sa pagkakaloob ng kapangyarihan sa pabalita ng unang anghel, at ito ay pinakawalan sa pagkakaloob ng kapangyarihan sa pabalita ng ikatlong anghel noong 9/11.

Noong 9/11, nagsimula ang pagtatatak sa isang daan at apatnapu't apat na libo habang nagwawakas ang paghuhukom sa mga patay at nagsisimula ang paghuhukom sa mga buhay. Nang pakawalan noong 9/11 ang Islam ng ikatlong kasawian, ito ay kaagad na pinigil sa panahon ng pagtatatak.

“Ang pangitaing ito ay ibinigay noong 1847, nang kakaunti pa lamang sa mga kapatid na Adventista ang nangingilin ng Sabbath, at sa mga ito ay iilan lamang ang nag-aakalang ang pangingilin nito ay may sapat na kahalagahan upang maglagay ng guhit na naghihiwalay sa bayan ng Diyos at sa mga hindi sumasampalataya. Ngayon ay nagsisimula nang makita ang katuparan ng pangitaing iyon. Ang ‘pasimula ng panahong yaon ng kabagabagan,’ na binanggit dito, ay hindi tumutukoy sa panahon na ang mga salot ay magsisimula nang ibuhos, kundi sa isang maikling yugto bago pa man ibuhos ang mga iyon, samantalang si Cristo ay nasa santuwaryo. Sa panahong iyon, habang ang gawain ng kaligtasan ay nagtatapos, darating ang kabagabagan sa lupa, at magagalit ang mga bansa, gayunma’y mapipigil upang hindi mahadlangan ang gawain ng ikatlong anghel. Sa panahong iyon ay darating ang ‘huling ulan,’ o pagpapaghinhawa mula sa harapan ng Panginoon, upang magbigay ng kapangyarihan sa malakas na tinig ng ikatlong anghel, at ihanda ang mga banal upang makatindig sa panahong ibubuhos ang pitong huling salot.” Early Writings, 85.

Ang “maikling yugto” ng panahon na humahantong sa pagsasara ng panahong ukol sa biyaya ay ang panahong “si Cristo ay nasa santuwaryo” na “wawakasan” ang “gawain ng kaligtasan.”

“Sa makasagisag na sistema, na isang anino ng hain at pagkasaserdote ni Cristo, ang paglilinis ng santuwaryo ang huling paglilingkod na isinasagawa ng dakilang saserdote sa taunang ikot ng paglilingkod. Ito ang pangwakas na gawain ng pagtubos—isang pag-aalis o pagpawi ng kasalanan mula sa Israel. Ito ay naglarawan nang pauna sa pangwakas na gawain sa paglilingkod ng ating Dakilang Saserdote sa langit, sa pag-aalis o pagpawi ng mga kasalanan ng Kaniyang bayan, na nakatala sa makalangit na mga talaan. Kinasasangkutan ng paglilingkod na ito ang isang gawain ng pagsisiyasat, isang gawain ng paghatol; at ito’y kaagad na nauuna sa pagdating ni Cristo sa mga alapaap ng langit na may kapangyarihan at dakilang kaluwalhatian; sapagkat pagdating Niya, ang bawat kalagayan ay napagpasyahan na. Sabi ni Jesus: ‘Ang gantimpala ko ay nasa akin, upang bigyan ang bawat tao ayon sa kaniyang gawa.’ Apocalipsis 22:12. Ang gawaing ito ng paghatol, na kaagad na nauuna sa ikalawang pagparito, ang ipinahahayag sa mensahe ng unang anghel sa Apocalipsis 14:7: ‘Matakot kayo sa Dios, at magbigay luwalhati sa kaniya; sapagka’t dumating na ang oras ng kaniyang paghatol.’” The Great Controversy, 352.

Ang “pagpapawi ng mga kasalanan ng Kaniyang bayan” ay nagaganap sa panahon ng paghatol sa mga nabubuhay.

Kaya nga magsisi kayo, at mangagbalik-loob, upang mapawi ang inyong mga kasalanan, upang kung magkagayo’y dumating ang mga panahon ng kaginhawahan mula sa harapan ng Panginoon; At kaniyang susuguin si Jesu-Cristo, na nang una ay ipinangaral sa inyo: Na siyang kinailangang tanggapin ng langit hanggang sa mga panahon ng pagsasauli sa dati ng lahat ng mga bagay, na sinalita ng Diyos sa pamamagitan ng bibig ng lahat niyang mga banal na propeta mula nang pasimula ng sanlibutan. Mga Gawa 3:19–21.

Upang makapagsisi, ang tao ay kailangang nabubuhay, at ang pagsisi na tinutukoy dito ni Pedro sa ganap nitong diwa ay nagaganap kapag dumating ang “kaginhawahan.” Ang kapahingahan at ang kaginhawahan ay ang huling ulan, na nagsimula nang ang makapangyarihang anghel ng Apocalipsis dieciocho ay bumaba upang tanglawan ang lupa ng Kaniyang kaluwalhatian. Ang makapangyarihang anghel na iyon ay siya ring unang anghel ng Agosto 11, 1840 na bumaba nang pigilan ang Islam, at ang anghel na iyon ay “walang iba kundi si Jesu-Cristo.” Ang “kaginhawahan” at “ang mga panahon ng pagsasauli ng lahat ng mga bagay” ay nagsisimula sa pagpapakawala sa Islam upang galitin ang mga bansa, at pagkatapos ay pigilan habang tinatatakan ang isang daan at apatnapu’t apat na libo. Ang 9/11 ang palatandaan ng mga panahon ng kaginhawahan at kapahingahan, na siyang huling ulan, at ito rin ang palatandaan ng panahon ng “pagsasauli ng lahat ng mga bagay.” Ang isinasauli sa iglesia, na mula pa noong paghihimagsik ng 1863 ay naging iglesiang nakikipagbaka, ngunit magiging iglesiang matagumpay, ay ang panahon ng pagtatatak sa isang daan at apatnapu’t apat na libo.

Ang nakikibakang iglesya ay pinaghalong trigo at mga panirang damo, at ang matagumpay na iglesya ang handog na unang bungang trigo ng Pentecostes. Ang 9/11 ang unang pagkakataon na hinampas ni Balaam ang asna, at si Balaam (ang Estados Unidos) ay nagsimula ng isang pandaigdigang digmaan laban sa terorismo kaagad matapos ang biglaang pag-atake. Ang asna ni Balaam ay kumakatawan sa tatlong kaabahan na bumubuo sa ikatlong kaabahan, at na tumatakpong kasabay ng mga mensahe ng tatlong anghel. Samakatuwid, ang tatlong kaabahan ay

pinamamahalaang makahula ng tatlong hakbang ng tatlong anghel. Dahil dito, ang ikalawang pagkakataon na hinampas ni Balaam ang asna ay isang pagdodoble, gaya ng laging nangyayari sa ikalawang hakbang. Sa pagitan ng dalawang ubasan ng sinaunang literal at ng makabagong espirituwal na maluwalhating lupain, sinalakay ng Islam ang Israel noong Oktubre 7, 2023, at kaagad na ipinatupad ang isang pagpipigil sa Gaza, at pagkatapos ay sasalakayin ng Islam ang Nashville.

Ang welga sa Nashville ang ikalawa sa dalawang biglaang pagsalakay na, sa patotoo ni Balaam, ay nagaganap sa pagitan ng mga ubasan. Minamarkahan ng Nashville ang propetikong pananda sa daan kung kailan ang mensahe ng sigaw sa hatinggabi ay nakikiisa sa ikalawang anghel. Nagsisimula ang mensahe ng sigaw sa hatinggabi kapag kinalagan ng dalawang alagad ni Cristo, (na kumakatawan sa mensahe ng ikalawang anghel) ang asno sa pasimula ng matagumpay na pagpasok. Ang prusisyong iyon sa kahuli-hulihan ay humahantong sa krus, na kumakatawan sa lindol ng malapit nang dumating na batas ng Linggo kung saan dinaraig ng patutot na Roma ang ikaanim na kaharian ng hula ng Biblia matapos siyang malimot sa kasaysayan ng Estados Unidos.

Kapag ang patutot ay nagsimulang umawit ng kaniyang mga awit sa batas ng Linggo, mauulit na ang labanan sa Nineveh, at maipihit na ang susi na nagtatanda ng pagbubukas ng panahon ng pagsubok ng larawan ng hayop sa sanlibutan. Ang labanan sa Nineveh ang pagtatapos ng pagpapahayag ng sigaw sa hatinggabi, na saka nagiging malakas na sigaw ng ikatlong anghel. Ang pasimula ng panahong iyon, na minamarkahan ng biglaang pag-atake laban sa Nashville, ay matitipohan din ng labanan sa Nineveh, sapagkat si Jesus, bilang Alpha at Omega, ay laging inilalarawan ang wakas sa pamamagitan ng pasimula. Ang pag-atake sa Nashville ay, ayon sa makahulang pangangailangan, maglalaman ng mga sangkap ng isang pagtatagumpay ng Roma laban sa Persia na nagpapahintulot sa Islam na punuin ang lupa ng kadiliman. Si Donald Trump ang sagisag ng larawan ng Roma, kaya siya ang mananaig sa labanan sa Nineveh na kaugnay ng pagsalakay sa Nashville, ngunit ang kaniyang lakas upang labanan ang baha ng Islam ay manghihina na.

Ang laban na matagumpay na napanalunan ni Ronald Reagan noong 1989 ay isang malamig na digmaan na nagsimula sa pagtatapos ng Ikalawang Digmaang Pandaigdig. Ang malamig na digmaan ni Trump ay ang laban sa Panium, at ito ay humahantong sa Ikatlong Digmaang Pandaigdig sa batas ng Linggo, na itinulad ng laban sa Actium at gayundin ng laban sa Nineveh. Ang malamig na digmaan ni Trump, na kinakatawan ng laban sa Panium, ay humahantong sa pagpapabagsak ng “pader” ng paghihiwalay ng simbahan at estado sa Konstitusyon, gaya ng itinulad ng pagpapabagsak ng “pader” ng Berlin noong 1989.

Ang Nashville ay kumakatawan sa puntong kung saan idinidiin ng asno ni Balaam ang paa ni Balaam laban sa pader, sa gayon ay tinutukoy ang isang pagkapilay sa pader. Ang yugto ng sigaw sa hatinggabi ay nagsisimula sa isang pangyayaring bumabangga sa pader ng paghihiwalay sa Konstitusyon, sa gayon ay minamarkahan ang pasimula ng pagtatatag ng larawan ng halimaw (ang pagsasanib ng iglesya at estado) sa pamamagitan ng isang waymark na tumitipong sa paggiba ng pader ng paghihiwalay sa pagtatapos ng pagtatatag ng larawan ng halimaw. Si Donald Trump ay makahulang magsasalita sa pamamagitan ng isang kautusang ehekutibo na tumutukoy sa

pagsasalita sa batas ng Linggo, gaya ng itinipo ng Alien and Sedition Acts of 1798. Doon ay tatalunin niya ang mga globalista ng partidong Demokratiko at ang kanilang mga katapat na mga globalistang RINO ng partidong Republikano. Ang kaniyang tagumpay laban sa mga kaaway na itinipo ng Persia sa labanan sa Nineveh ay mag-iiwan sa magkabilang panig ng digmaang pampolitika na ubos ang lakas na kinakailangan upang labanan ang mga balang ng Islam na kakalat sa lupain. Ang napsak na paa ni Trump ang pader sa pasimula ng pagpapahayag ng sigaw sa hatinggabi na umaakay sa pader sa wakas.

Ipagpapatuloy natin ang pagtalakay na ito sa tatlong kapahamakan sa susunod na artikulo.